

בתי המשפט

פ 003467/08

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 23/12/2008

בפני: כב' השופטת רביד גיליה

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

כהן שחר

הנאשם

1

2

3

הכרעת דין

4

5 הנאשם נמצא אשם על פי הודאתו בהחזקת פרסומי תועבה שבהם דמותם של קטינים, עבירה לפי
6 סעיף 214(ב3) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

7

8 כעולה מעובדות כתב האישום, בתאריכים בלתי ידועים עובר לחודש נובמבר 2006, הוריד הנאשם
9 לתוך מחשבו האישי מאתרי אינטרנט שונים, לרבות באמצעות הלוח האינטרנטי "manchi", אלפי
10 תמונות פורנוגרפיות של קטינות, לרבות תינוקות בעירום מלא המקיימים יחסי מין עם בגירים.

11

12 בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן שבו צוין כי הנאשם הוא רווק בן 32, נעדר עבר
13 פלילי ועובד כטכנאי שידור. קצין המבחן פרט את נסיבותיו השונות של הנאשם, שמפאת צנעת
14 הפרט לא אחזור עליהן, בציינו שהנאשם ביצע את המעשים מבלי להעריך שהוא מבצע עבירה
15 פלילית. לדברי קצין המבחן, לאחר המקרה, הנאשם פנה מיוזמתו לטיפול של קרימינולוגית, שיתף
16 פעולה וגילה עמה פתיחות. קצין המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם הן לאור החשש שהביע
17 הנאשם מפני האפשרות שיפוטר מעבודתו והן בשל הפגיעה בדימויו האישי והציע להעמידו במבחן
18 למשך 18 חודשים.

19

20 על המדוכה עומדת אפוא בשלב הראשון שאלת הרשעתו של הנאשם לנוכח עתירת בא כוחו לאמץ
21 את המלצת שירות המבחן, להימנע מהרשעתו ולהשית עליו צו מבחן למשך 18 חודשים. ב"כ
22 הנאשם הוסיף, כי הנאשם יהיה נכון לבצע גם עבודות שלי"צ אם בית המשפט יראה זאת לנכון.

23

בתי המשפט

פ 003467/08

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 23/12/2008

בפני: כב' השופטת רביד גיליה

1 לדברי ב"כ הנאשם, על בית המשפט לשים לנגד עיניו את העובדה שמדובר בעבירה "טכנית",
 2 כהגדרתו, דהיינו שהנאשם לא הפיץ את חומר תועבה אלא רק החזיק אותו במחשבו, בד' אמותיו,
 3 בלא שפגע בזולתו. מצד שני, יש לקחת בחשבון את הנזק שעלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו.
 4 ב"כ הנאשם הסביר, כי הנאשם הוא אדם נורמטיבי, נטול עבר פלילי אשר שירת בצה"ל שירות
 5 מלא. לדבריו, לא רק שהנאשם ביצע את העבירות מבלי לדעת שחל איסור על הורדת חומר מסוג
 6 זה מהאינטרנט, אלא שלמד את לקחו ופנה לטיפול פרטי.
 7 לדברי הסגור, הנאשם עובד במקום עבודה מסוג כזה שלא יוכל להרשות לעצמו להמשיך
 8 ולהעסיקו אם יורשע בדיון.
 9
 10 ב"כ התביעה הביעה התנגדותה להמלצת שירות המבחן בטענה שלא מתקיימים במקרה זה
 11 נסיבות מיוחדות וחריגות המצדיקות הימנעות מהרשעה. לדבריה, באיזון בין האינטרס הציבורי
 12 לבין האינטרס של הנאשם- גובר האינטרס הציבורי. ב"כ המאשימה הוסיפה, כי לצד החומרה
 13 במקרה שלנו יש לקחת בחשבון שהנאשם ביצע את העבירות על פני תקופה, תוך שהוא מוריד
 14 למחשבו אלפי תמונות.
 15 ב"כ המאשימה הציגה לעיוני שורה של פסקי דין שבהם נמצא ביטוי לחומרה שבתי המשפט ייחסו
 16 לעבירה, דחו עתירותיהם של נאשמים להימנע מהרשעתם ואפילו השיתו עונשי מאסר בפועל.
 17
 18 במענה לטענות ב"כ הנאשם ראוי לומר בראש ובראשונה: העבירה האוסרת על החזקת חומר
 19 תועבה הנוגע לקטינים לא הוספה לספר החוקים בהיסח הדעת ותוך התעלמות מהעובדה שמדובר
 20 בהחזקה לשימוש פרטי ואישי. הייתה זו מטרתו המוצהרת והמושכלת של המחוקק להילחם בכל
 21 דרך ואמצעי בתופעה של ניצול קטינים.
 22 עיון בהצ"ח 2639 מיום 21.7.97 מראה שהמחוקק היה ער לכך שעסקין בעבירה המתבצעת בד'
 23 אמותיו של אדם ולכך, שמשמעותו של האיסור היא התערבות באופן בו אדם בוחר לנהל את חייו.
 24 עם זאת העריך המחוקק, שכל עוד יהא ביקוש לפרסומים פורנוגרפיים שבהם מעורבים קטינים,
 25 לא תחדל מלהתקיים התעשייה המבישה והמכוערת של ניצול קטינים. המחוקק הביע עמדתו
 26 שראוי להילחם בתופעה זו גם באמצעות צרכניה וגם במחיר החדירה לתחום הפרט.
 27
 28 משהביע המחוקק את דעתו הברורה לעיל וביטא עמדה לפיה קיים אינטרס ציבורי כבד משקל
 29 להילחם בתופעה, שוב אין מקום להעלות את הטענה שיש להתייחס לעבירה כאל עבירה "טכנית"
 30 וכי יש להתחשב לקולא בעובדה שהיא מתבצעת בד' אמות לעיני הפרט בלבד.

בתי המשפט

פ 003467/08

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 23/12/2008

בפני: כב' השופטת רביד גיליה

1
2 עמדה זו של המחוקק גם מחייבת את בית המשפט ליתן משקל ממשי להגנה על קורבנות
3 פוטנציאליים ולהוקיע את ההחזקה של חומר תועבה בו מופיעים קטינים. המסר המגנה והמרתיע
4 אשר מצופה כי ייצא מבית המשפט, אינו מתיישב, מדרך הטבע, עם הימנעות מהרשעה.

5
6 כידוע, הכלל הוא שמי שמבצע עבירה פלילית מורשע בגינה והימנעות מהרשעה יפה למקרים
7 מיוחדים ויוצאי דופן שבהם קיימת הצדקה מיוחדת לאבחן את עניינו של נאשם מסוים
8 ממקרים אחרים דומים, בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה.

9
10 יפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת פרוקצ'יה בע"פ 2669/00:

11
12 "משמתבקש בית-המשפט לשקול אימתי יחיל את הכלל המדבר בחובת הרשעה ומתי יחיל את החריג
13 בדבר הימנעות מהרשעה, נדרש איזון שיקולים המעמיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותיו
14 האינדיווידואליות של הנאשם. בראייה כוללת, נשקל מן הצד האחד הצורך במיצוי של ההליך הפלילי
15 בדרך של הרשעת העבריין כדי להשיג בכך, בין היתר, את גורם ההרתעה והאכיפה השוויונית של החוק.
16 שיקול ציבורי זה פועל במשנה תוקף ככל שחומרת העבירה גדולה יותר, והנזקים לפרט ולציבור מביצועה
17 גוברים.

18 כנגד השיקול הציבורי נשקל עניינו של הפרט הנאשם, ובמסגרת זו נבחנים נתונים שונים הנוגעים אליו,
19 וביניהם – טיב העבירה שעבר וחומרתה, עברו הפלילי, גילו, מצב בריאותו והנזק הצפוי לו מהרשעה.
20 באשר לנאשמים בגירים, במאזן השיקולים האמור גובר בדרך-כלל השיקול הציבורי, ורק נסיבות
21 מיוחדות, חריגות ויוצאות-דופן ביותר תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך הרשעת העבריין, וזאת,
22 לרוב, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מהרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה"
23 (ההדגשה שלי)

24
25 במקרה שלנו, כפי שכבר נאמר קודם, האינטרס הציבורי הקורא להביע מסר מוקיע ומרתיע כלפי
26 כולי עלמא, מחייב תיוג העבירה בחותם של פליליות. מנגד, עיון בתסקיר מלמד שלא מתקיימות
27 לגבי הנאשם נסיבות מיוחדות וחריגות לקולא. לא מצאתי כי עניינו או נסיבותיו של נאשם זה
28 שונים באופן מהותי מנתונים של נאשמים אחרים פוטנציאליים שעלולים לבוא בפני בית המשפט
29 בגין ביצוע מעשים דומים.

30 אינני מתעלמת מהפגיעה בדימויו העצמי של הנאשם, אך זה אינו שקול, לטעמי, כנגד האינטרס
31 הציבורי שהובע לעיל.

בתי המשפט

פ 003467/08

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 23/12/2008

בפני: כב' השופטת רביד גיליה

1 גם אינני מתעלמת מחששותיו של הנאשם כי הרשעה עלולה להביא לפיטוריו, אך אין בפני
2 אינדיקציה שהחשש התיאורטי הוא גם אמיתי. לא רק ששירות המבחן התייחס בעניין זה רק
3 לתחושותיו האינדיבידואליות של הנאשם בהביעו חשש מפיטורין אלא שגם ב"כ הנאשם לא
4 הצביע על ראיה ספציפית לפיה סכנת הפיטורין היא מעבר לחשש ערטילאי. לכאורה, איני רואה
5 קשר בין טיב העבירה לבין עיסוקו של הנאשם ואין סיבה א-פריורי להניח שלא יוכל להמשיך
6 בתפקידו גם אם יידע מעבירו על הרשעתו זו.

7 באיזון הכולל, לא ניתן לומר שמתקיים יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה לבין
8 חומרת העבירה וחובת בית המשפט להביע מסר ראוי בגינה.

9 לאור כל האמור לעיל התוצאה היא שיש להרשיע את הנאשם בגין העבירה שבה נמצא אשם-וכך
10 אני עושה.

11

ניתנה היום, כו' בכסלו, תשס"ט (23 בדצמבר 2008), במעמד הצדדים.

12

גיליה רביד, שופטת

13

14

15

גזר-דין

16

17 הנאשם הורשע על פי הודאתו ועל פי הכרעת הדין בהחזקת פרסומי תועבה שבהם דמותם של
18 קטינים, עבירה לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

19

20 המחלוקת בתיק זה נסובה בעיקרה סביב שאלת הרשעתו של הנאשם ועל כך מיקד ב"כ הנאשם
21 את עיקר טיעוניו, כפי שפורט בהכרעת הדין ולא אחזור על הדברים. אלה יהיו חלק בלתי נפרד
22 מגזר הדין.

23

בתי המשפט

פ 003467/08

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 23/12/2008

בפני: כב' השופטת רביד גיליה

1 אשר לעונש הראוי לנאשם: למול החובה להביע מסר עונשי ראוי בגין העבירה שביצע הנאשם
2 עומדים כמובן לזכותו; עברו הפלילי הנקי, הודאתו, ההליך הטיפולי שבו השתלב מיוזמתו וכן
3 שיתוף הפעולה עם שירות המבחן.

4
5 עתירת התביעה להשתתף מאסר מותנה ופיקוח שירות מבחן הולמת אפוא במקרה זה את הנסיבות
6 ומאזנת כראוי בין השיקולים לחומרה ולקולא.

7
8 סיכומו של דבר, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

9
10 1. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים שלא יעבור את העבירה בה הורשע במשך 3 שנים
11 מהיום.

12
13 2. קנס בסך 7,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס שישולם ב-5 תשלומים
14 חודשיים שווים שהראשון שבהם ביום 15.1.09.

15
16 3. הנאשם יעמוד בפיקוח שירות מבחן למשך 18 חודשים מהיום.
17 שירות המבחן ידווח לבית המשפט עם סיום תקופת הפיקוח ובכל מקרה שבו הנאשם
18 לא יעמוד בו.

19
20
21 ניתנה היום, כו' בכסלו, תשס"ט (23 בדצמבר 2008), במעמד הצדדים.

22
23
24
25
26
גיליה רביד, שופטת